

<http://physicsweb.org/article/news/4/3/2>

2000/03/01

پژوهش اخیر درمورد ارجاع به مقاله‌ها نظم جهانی را به هم زده است

همه‌ی دانش‌پیشه‌ها دوست دارند دیگران به مقاله‌های شان ارجاع دهند؛ این نشان می‌دهد هم کاران‌شان کار را دستی کم خوانده‌اند. در واقع تعداد ارجاع‌ها بی‌که یک نویسنده دریافت می‌کند تقسیم بر تعداد مقاله‌های همان نویسنده، به عنوان معیاری از کیفیت پژوهش نویسنده به کار می‌رود. آمار پیشه‌ها ارجاع را برای مقایسه‌ی تولید پژوهشی کشورهای مختلف در یک زمینه‌ی خاص، مثلًا فیزیک، هم به کار می‌برند. برای این کار از کمیتی به اسم بازگشت نسبی استفاده می‌شود. این کمیت برابر است با بازگشت مقاله‌های حاصل از یک کشور خاص در یک زمینه‌ی خاص [یعنی تعداد ارجاع به آن مقاله‌ها تقسیم بر تعداد مقاله‌ها] تقسیم بر بازگشت متوسط مقاله‌های منتشرشده در آن زمینه در کل جهان. سیلوون کتز [۱]، یک پژوهشگر سیاست‌گذاری علم از دانشگاه ساسکس [۲] در بریتانیا، معتقد است این معیار سالم نیست. او می‌گوید: "در استفاده از این معیار فرض شده تعداد مقاله‌ها و تعداد ارجاع‌ها کمیت‌های مستقلی‌اند."

کتز (با استفاده از داده‌های ارجاع حاصل از مؤسسه‌ی اطلاعات علمی [۳] در فیلادلفیا) دریافت بین تعداد ارجاع‌ها و تعداد مقاله‌ها یک رابطه‌ی توانی (یا فراکتالی) برقرار است. به بیان دیگر، کشورهای بزرگ، نسبت به کشورهای کوچک، مقاله‌های بیشتری منتشر می‌کنند، و تعداد نسبی ارجاع‌ها بی‌که دریافت می‌کنند هم بیشتر است. کتز برای درنظرگرفتن این پدیده، یک پارامتر جدید معرفی کرده است: بازگشت نسبی اصلاح شده. این کمیت برابر است با تعداد ارجاع‌ها بی‌که یک زمینه‌ی خاص در یک کشور خاص دریافت می‌کند، تقسیم بر متوسط تعداد ارجاع‌ها بی‌که یک کشور به آن اندازه باید دریافت کند. این متوسط از قانون توانی به دست می‌آید.

نتایج (که قرار است به زودی چاپ شود [4]) بسیار جالب است. بر اساس آن در زمینه‌ی فیزیک سویس هم‌چنان پیش‌تاز می‌ماند. اما ایالات متحده از رده‌ی دوم به رده‌ی هشتم می‌افتد و بریتانیا از رده‌ی پنجم به رده‌ی ششم. از جمله‌ی کشورهای دیگری که وضعیت شان بدتر می‌شود آلمان است، که از رده‌ی ششم به رده‌ی دهم می‌رود، و فرانسه، که از رده‌ی هفتم به رده‌ی یازدهم می‌رود. از جمله‌ی کشورها یی که بالا می‌روند کانادا است، که از رده‌ی هفتم به رده‌ی چهارم می‌رود، و سوئد، که از رده‌ی نهم به رده‌ی پنجم می‌رود. اسرائیل و هلند هم، به ترتیب، به رده‌های دوم و سوم می‌روند. در این بررسی 170 کشور مورد مطالعه قرار گرفته‌اند. جدول زیر رده‌بندی ده کشور اول را نشان می‌دهد.

ترتیب قدیم		ترتیب جدید	
امتیاز	کشور	امتیاز	
1.89	سویس	1.96	سویس
1.64	ایالات متحده	1.63	اسرائیل
1.43	اسرائیل	1.57	هلند
1.37	هلند	1.35	کانادا
1.33	بریتانیا	1.34	سوئد
1.31	آلمان	1.21	بریتانیا
1.30	کانادا	1.17	اسپانیا
1.18	فرانسه	1.17	ایالات متحده
1.14	سوئد	1.16	استرالیا
1.13	ایتالیا	1.07	آلمان

امتیاز	کشور	امتیاز	کشور
1.89	سویس	1.96	سویس
1.64	ایالات متحده	1.63	اسرائیل
1.43	اسرائیل	1.57	هلند
1.37	هلند	1.35	کانادا
1.33	بریتانیا	1.34	سوئد
1.31	آلمان	1.21	بریتانیا
1.30	کانادا	1.17	اسپانیا
1.18	فرانسه	1.17	ایالات متحده
1.14	سوئد	1.16	استرالیا
1.13	ایتالیا	1.07	آلمان

سیر رایت می [5]؛ سرمشاویر علمی بریتانیا، از این پژوهش‌های درموردار جای برای تأکید بر قدرت علمی بریتانیا، و نیز برای حمایت از ادعای خود استفاده کرد. ادعای او این بود که بهتر است پول صرف پژوهش در دانشگاه‌ها شود تا صرف پژوهش در مؤسسه‌های پژوهشی [6]. این تحلیل در افزایش اخیر بودجه‌ی علمی بریتانیا هم مؤثر بوده است.

[1] Sylvan Katz

[2] Sussex

[3] Institute for Scientific Information

¶

X0/000302

[4] Science and Public Policy

[4] Robert May

[6] Physics World (March 1997) 9